

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je mogoče člen 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584⁽¹⁾ razlagati tako, da ga ni mogoče uporabiti za dejanja, za katera je sodišče odreditvene države izreklo kazen odvzema prostosti, če se ta ista dejanja na ozemlju izvršitvene države kaznuje zgolj z denarno kaznijo, kar pomeni, da v skladu z nacionalnim pravom izvršitvene države članice v njej ni mogoče izvršiti kazni odvzema prostosti, s čimer se škoduje socialni reintegraciji obsojene osebe ter posega v njene družinske, socialne, ekonomske in druge vezi?

⁽¹⁾ Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijete in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, str. 1).

Tožba, vložena 4. septembra 2017 – Evropska komisija/Italijanska republika**(Zadeva C-526/17)**

(2017/C 347/32)

*Jezik postopka: italijanščina***Stranki**

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: G. Gattinara, P. Ondrušek, A. Tokár, agenti)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predlog tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je Italijanska republika s tem, da je datum izteka koncesije gradenj v zvezi z avtocesto A 12 Civitavecchia-Livorno podaljšala do 31. decembra 2046, ne da bi objavila obvestilo o javnem naročilu, kršila obveznosti, ki jih ima v skladu s členoma 2 in 58 Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 132), kakor je bila spremenjena;
- Italijanski republiki naloži plačilo sodnih stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da je podaljšanje koncesije gradenj v zvezi z avtocesto A 12 Civitavecchia-Livorno do 31. decembra 2046 sprememba bistvenega pogoja te koncesije; ker gre za bistveno spremembo te koncesije, pomeni navedeno podaljšanje sklenitev nove koncesije gradenj, ki bi morala biti kot taka predmet objave obvestila o javnem naročilu. Ker pa ni bilo nobenega obvestila, je Italijanska republika kršila obveznosti iz členov 2 in 58 Direktive 2004/18/ES.
